

איך: אה א גוטע וואך חנויה טייערע, עפעס
עקסטעס האט פאסירט איבער שבת אזוי
אויפען וועלט ?

חנויה: אויבענאויף נישט עפעס עקסטערס,

איך: וואס שטייטע זעץ זיך אראפ מאך דיר
באקוועם, מ'האמער אסאך צי רעדען,

חנויה: כ'וועל דיר זאגען חוקי, איך זעה אז
די מיסיע איז נישט א זאך וואס גייט זיך
ענדיגען פין היינט אויף מארגן, כ'מיי אז
איך גיי אריבער ברענגען מיי דבורה'לע מיט
די קינדער, כ'ויל נישט זיי זאלען זיין
אליינס,

איך: נו, אדרבה, און אין איינוועגס וועט מיי
ווייב האבען מיט וועמען צי פארברענגען,
אין די קינדער וועלען קענען שפילען
ציזאמען, פין מיי זייט איז עס זייער א
גוטער געדאנק, ס'דא דא נאך א פאר הייזער
אויפען פארם, באזעץ זיי אין איינע פין די
הייזער,

חנויה: פיי כ'וועל עס אי"ה די וואך מסדר
זיין, כ'וועל זאגען פאר מיי ווייב צי
אויפפיקען דיין אלישא פין דיין שווער און
אים אהער ברענגען,

איך: זייער גוט, אקעי יעצט הער אויס
חנויה, כ'בין זייער ציטראגען וועגען די מצב
פין די ערליכע אידען אין דאס הייליג לאנד,
די גזירה פין גיוס בני ישיבות, ס'בארויבט
מיר די רואיגקייט, וואס ווילען זיין פין
אונז ??? פארוואס קען מען נישט לאזען די
ערליכע אידען ערציען זייערע קינדער על
דרך התורה, ווייסען זיי דען נישט אז מיר
זענען גרייט אויף מסירות נפש אין מיר גייען
נישט גיין אין מיליטער, האבען מיר דען
נישט גענוג געליטען פין די ערלים אין

דער שבת איז אריבער אין א געהויבענע
שטימונג, מ'האב מיר אויך אראפ געטראגען
אביסעל געפילטע פיע מיט קארטאפל
קוגעל פאר דער בלומבערג, נאכמיטאג האב
איך פיי פארברענגט מיט חנויה, מיר האבען
דורעכגארבעט א סוגיא אין מסכת כתובות,
אז מיר זענען טראנספערירט געווארען צי
נאר אן אנדערע וועלט, א וועלט פין אבי
ורבא, א וועלט פין א הארבען תוס' און א
טרעפליכע מהרש"א, און א בליציגען ר'
עקיבא אייגער,

ביים זמן האב מיר געדאווענט מעריב,
געמאכט הבדלה, און די וואכענדיגע
רעאליטעט האט זיך פלוצלינג ווידער
באוויזען אויפען הארזאנט, כ'האב זיך אריין
געזעצט אין ספרים שטוב אין אנגעהויבען
זאגען ויתן לך מיט א ציבראכען הארץ,
פלוצלינג האב איך געשפירט די גאנצע
אחריות וואס ליגט אויף מיר, כ'האב
געשפירט אז איך בין א שליח ציבור פין
גאנץ כלל ישראל, אין פין די גאנצע פרייע
וועלט זיך צי שלאגען מיט די כוחות פינעם
שטן, כ'האב געזאגט ויתן לך מיט גרויס
כוונה אין ציגעלייגט א טרער אין געבעטען
גאט אז די אלע ברכות זאלען מיר שטיין צי
הילף און די אומבאוויסטע ציקומפט אין די
סכנה'דיגע אונטערנעמונגען וואס איך האב
געשטעלט פאר מיי ציל,

כ'האב געוואלט אביסל לינדערן די אומעט,
האב איך ארויס גענומען מיי פופקע,
אריינגעלייגט דאס טאביק און אנגעהויבען
צי פארייכערן, אהה, די רויכע האט זיך
פארשפרייט ווי א וואלקען איבער דעם
גאנצען שטוב, און מיי געמיט האט זיך
אביסעל אויפגעהויבען,

און דא האט חנויה אריינשפאצירט און

אייראפע דארף מען יעצט ליידען פין
יודישע אפשטאמיגע ??? וואס וועט דא
זיין ???

חנניה: חוקי, די מיזט זיך קאנטראלירען, מיר
האלטען יעצט אינמיטען א מיסיע, די מצב
אין הייליג לאנד איז א גרויסע פראבלעם,
אין דער באשעפער זאל האלטען די רעכטע
האנט, אבער אונז מיר מיר האלטען די
פאוקעס אויף וואס מיר טוען יעצט, נאכדעם
וועט מען זעהן ווייטער,

איך: איי איי איי, שוין, לאמיר הערען, וואס
איז אויף די אנענדע ?

חנניה: מיר דארפען היינט נאכט אנהייבען די
אויספארשונג אויף בלומבערג, כ'האב
ציגעגרייט א שיינע שטוב פאר די
אויספארשונג, א גרויסע שטוב, א בענקעל
ווי מען וועט איינבינדען דעם בלומבערג, אין
קעגען איבער א פאר פאמעלען פאר אונזי
זיצען אין א סיסטעם וואס וועט
רעקארדירען די גאנצע זאך,

איך: אקעי, לאמיר עפעס טועם זיין אין
ציטרונקען עפעס חמין, נאכדעם וועט מען
זיך נעמען צי די דעם טריפה'נעם בלומבערג,

מיר זענען אריין אין קאך, מיין ווייב איז
געזעצט ביים טיש אין געמישט א הייסע
טיי,

איך: אה יודית, א גוטע וואך, כ'האב פאר
דיר גוטע נייעס, דבורה חנניה'ס ווייב קומט
אי"ה אהער מיט אירע קינדער, אויך גייט זי
ברענגען אונזער אלישא,

יודית: אה דבורי קומט !, איים סאו
עקסיידעט, זי איז זייער גוטע קאמפאני, אין
אלישא יוא איך מיס אים אזוי שטארק,
כ'קען שוין נישט ווארטען אים צי זעהן,

איך: כ'האף זיי וועלען שוין אנקומען
מארגען נאכמיטאג, יעצט פליז מאך מיר א
טיי אין אויך פאר חנניה, שכוח,

נאכן אנבייסען איז געקומען די צייט זיך צי
נעמען צי בלומבערג'ן, נו חנניה גייט אין ברענג
ארויף דעם בלומבערג, ווען ער איז גרייט אין
אויספארשונג צימער קום מיר ריפען,

איך: יודית, אזוי ווי איך האב דיר געזאגט
פאריגע וואך, איך וויל די זאלסט זיין
אנוועזענד אין אוספארשונג צימער, כ'וויל די
זאלסט הערען וואס דער גייט זינגען,

יודית: איך צימער, ס'סאונד צי שרעקעדיג,

איך: האסט נישט וואס צי מורא האבען, ער
גייט זיין ציגעבונדען צי זיין בענקל, און די
בענקל איז באהאפטען צי די פלאהר, ער
קען גארנישט טוהן,

יודית: אבער איך ווייס נישט, וואס גייען ענק
טוהן? ענק גייען אים פאניגען ?

איך: ניין כ'מיין אז עס וועט נישט
אויספעלען, אונז האב מיר אנדערע אין
בעסערע וועגען, קום, ס'וועט זיין א
עקספיריענס וואס די וועסט נישט אזוי
שנעל פארגעסען, קום יודית האב נישט קיין
מורא,

יודית: אקעי, אבער האלט דיר אין די
ראמען, ווער נישט צי עקסיידעט,

איך: דאנט ווארי, ס'גייט זיין גוט,

חנניה האט געלאזט וויסען אז ס'איז גרייט
אין מ'האמער אריינשפאצירט אין
אויספארשונג צימער,

איך האב מיר געזעצט אויפן מיטעלסטען בענקעל קעגן איבער דעם בלומבערג, צי מיין רעכטע זייט האט זיך געזעצט חנוניה, אין צי מיין לינקע זייט מיין ווייב,

אין שטוב האט געהערשט א געדעכטע שטילקייט, בלומבערג איז דארט געזעצט אין זיך ארומגעקוקט מיט שטוינונג, איך האב פארייכערט מיין פופקע.....

נאך א פאר מינוט האב איך געבראכט די שטילקייט, אן קיין איבריגע הקדמות האב איך אנגעהויבען רעדען,

איך: מייקל הער מיך גוט אויס, ווייל איך האב נישט ליב צי דארפן איבערזאגן צוויי מאל, איך ווייס אז די ווייסט נישט פארוואס די ביסט דא, אין פארוואס אונז האב מיר דיר דא געברענגט, אבער באלד וועסטו געוואר ווערען,

יעצט לאמיר דיר זאגן קלאר אין דייטליך, מיר גייען דיר יעצט שטעלען צי א גרונטליכע אויספארשונג, די האסט נאר איין ברירא, אין דאס איז צי ענפערען דעם אמת אין נאר דעם אמת אין דעם גאנצען אמת,

מיר האבען מעטאדען דורעך וואס מיר קענען סיווי ארויס באקומען דעם גאנצען אמת, מיר קענען ניצען געוויסע דראגס דיר צי אריינלייגן אין א "היפנאטישע טרענס" וואס דאן וועסטו זינגען ווי א טאמעלע אין וועס נישט האבען קיין אויסוואל נאר צי ענפערען דעם גאנצען אמת, ממילא איז בעסער דיר זאלסט זיך פארשפארען די קאמפליקאציעס אין מיט דיין גומען ווילען ענפערן די פראגען, האסט פארשטאנען וואס איך זאג ?

בלומבערג: (שמיל) יא,

איך: גוט, יעצט איידער מיר הייבען אן, האסטו עפעס פראגען וואס די ווילסט פרעגען,

בלומבערג: יא

איך: פרעג,

בלומבערג: נאך וואס ענק פארשען מיר אויס, וואס גייען ענק טוהן מיט מיר,

איך: דאס וועסטו געוואר ווערען נאכדעם, קודם וויל איך זעהן וויזוי די קאאפעריסט,

איך: נאך עפעס ?

בלומבערג: יא, כ'דארף אין טוילעט,

איך: שאקס, חנוניה פליז נעם קעיר פינעם,

חנוניה האט אים צירוק געטראגען אין איינגעשפארט אין זיין צעל ווי ס'דא דארט אויך די הכנות איינריכטונגען, אין נאכדעם צירוק געברענגט און עים פארשלאסען צי זיין בענקל,

איך: גוט, הער מיר צי מייקל, די ביסט א זינדיגע מענטש, די האסט אויסגעניצט דיין פאזיציע אלס מעיאר צי פייניגען די ניו יארקער בירגער אויף אזוי פיהל סארטען וועגען, אנגעהויבען פין ארויפשוויפען די טיקעט פרייזען צי אסטראנאמישע הויכען,

אין אזוי ווייטער מיט כל מיני מאדנע גזירות אין הויות, וואס זענען נאר אריינגעקומען אין דיין טונקעלען מוח, ביז דיין זיך טשעפענען מיט די הייליגע מצוה פין מילה, שעים דיר די אויסגעשפיגענער שוויין, וואס האסטו געמיינט אז דיין טאג וועט קיינמאל נישט קומען ?!, יעצט האט דיר גאט אריינגעלייגט אין מינע הענט, כ'וואלט דיר דערשטאכען

צ'ים טויט אין א אויגענבליק, ווען נישט דאס
אז די ביסט א אידיש אפשטאמיגער, און
איך וויל נישט פארגיסען קיין אידיש בלוט,

אבער זאלסט וויסען איין זאך טאמער די
גייסט נישט קאאפערירען, דאן וועל איך
זעהן דערצי אז די וועסט שעלטען די טאג
וואס די ביסט געבוירען געווארען, די וועסט
מקנא זיין די טויטע, די שוויין וואס די ביסט,

איך: איך גיי אנהייבען די אויספארשונג אן
דיר געבען די נויטיגע סמים דיר צי מאכען
רעדען, די רגע איך האב א חשד אז די
פארקויפט לאקשען, וועט איך דיר מיזען
מכבד זיין מיט א אומאנגענעמע
איינשפריצונג,

איך: חנוניה מאך גרייט די איינשפריצונג
טאמער ס'וועט אויספעלען,

איך: גוט, ס'איז צייט צי אנהייבען,

איך: ווען האסטו אנגעהויבען צי ארבעטען
פאר די CIA ?

בלומבערג: נאך פאר איך בין געווארען
מעיאד, זיי האבען מיר געבעטען צי לויפען,

איך: פארצייל פינקטליך וויזוי די זאך איז
ציגעגאנגען,

בלומבערג: ס'געווען איין פארנאכט, איך זיך
ביי מיר אינדערהיים, כ'האב געהאלטען
אינמיטען עסען א שטיקל חזיר פיסעל, אין
די טלפון האט געקלינגען, אויף די צווייטע
זייט פינעם טרייבל איז געווען דער CIA
דירעקטאר, ער האט מיר געזאגט אין קורצע
ווערטער אז איך בין איינגעליידענט צי א
געהיימע מיטונג אין די CIA הויפט
קווארטיר אין לענגלי, אין איך זאל ווארטען
מארגען פינקטליך 6 אזיגער ביינאכט

פארענט פין מיין הויז פאר א שווארצע
סובארבען מיט טינטער ווינדאוס, אין אז די
קאד ווארט איז "טויטע ביינער", אין ער
האט אראפ געלייגט דעם טלפון,

איך: נו,

בלומבערג: אזוי איז טאקע געווען, פינקליך
3 מינוט נאך 6 אזיגער האט א סובארבאן
געסטאפט פארענט פין מיין הויז, איינער
האט אראפ געדרייט די ווינדאו פין די
פעסענוזשער זייט און מיר ציגעריפען אין
שטילערהייט געזאגט "טויטע ביינער", אין
ער האט מיר געהייסען אריינגיין אין די בעק
סיט, די סאבארבען האט אפגעצויגען מיט
א שנעלקייט צי א פריוואטע עירפארט פין
ווי מיר זענען אפגעפלויגען מיט א קליינעם
דזשעט, קיין לענגלי,

איך: נו,

בלומבערג: לאמיר אטעמען, ס'קומט מיר
נישט אן גרינג צי רעדען דערפין, טאמער
איינער ווערט געוואר אז איך האב גערעהט
דערפין איז מיין לעבען נישט ווערד קיין
רויטען גרייצער,

איך: פיין, שוין גענוג געאטעמט, רעד
ווייטער,

בלומבערג: אקעי, גלייך ווען איך בין
אנגעקומען האט מען מיר אריינגעפירט אין
א דעקארירטען זאל ווי ס'איז געווען א
צאמקום אזא פייערונג פין די מאכטפולסטע
מענטשען פין די וועלט, נישט פין אמעריקא,
פין די וועלט !

די גרעסטע באנקירען, די גרויסע ענערגיע
מאגנאטען, די מידיא מאגנאטען, אין אזוי
אויך הויעכראונקיגע פאליטיקאנטען פין
ארום די וועלט,

מען האט מיר אנגעוויזען א טיש ווי איך קען זיך אראפזעצן, מען האט מיר געזאגט אז איך קען דערווייל עסען די ציגערייטע מאלציט, אין שפעטער וועט מען מיר שוין זאגען וואס ווייטער,

דערווייל איז איינער מכובד געווארען צי רעדען, די זאל איז געווארען שטיל, יענער האט אנגעהויבען:

גערטער פארזאמעלטע, מיר זענען זיך דא היינט צוזאם געקומען צי באטראכטען פלענער פאר די ציקומפט, אין פארדעם וועל איך קודם שענקען מיין בליק אויף די פארגאנגענהייט, אויף וואס מיר האבען שוין אויפגעטוהן,

אזוי ווי מיר ווייסען אלע האט הענרי פארד געזאגט: אז נאך א מזל מענטשען פארשטייען נישט וויזוי די באנק און געלט סיסטעם ארבייט, ווייל טאמער יא גלייב איך אז עס וואלט געווען א רעוואלוציע מארגען אינדערפרי ....

מיר ווייסען אלע אז מיר זענען גרויס אין רייך נאר ווייל די המון עם זענען איגנאראנט בהמות, טאמער וועלען זיי קלוג ווערען זענען מיר קאפוט אין מינוטען, אין מיר ארבעטען שווער צי זיכער מאכען אז די המון עם בלייבט איגנאראנט, מיר האבען אין דעם אינוועסטירט אסאך געלט אין כוח צי אויספארשען וויזוי מען האלט דעם המון אין די טונקעל,

דער באשעפער האט אונז געגעבען די המון עם פאר אונזערע קנעכט, אין מיר דארפען זעהן עס צי האלטען

אזוי, אין ס'איז אויך פאר די טובה פין די מענטשהייט ווייל טאמער יעדער וועט קלוג ווערען, וועט זיך יעדער ארום שלאגען און ס'וועט זיין שווער צי האלטען קאנטראל,

מייערע פארזאמעלטע ! מיט די כוח פין די היינטיגע טעכנאלאגיע, האבען מיר די פאטענציעל געלעגעהייט צי אונטערדריקען דעם המון עם איינמאל פאר אלעמאל אז זיי זאלען שוין קיינמאל נישט קענען לויז ווערען פין אונזער האנט, און מיר זאלען שוין מער קיינמאל נישט דארפען מורא האבען פין רעוואלוציעס,

אבער מיר דארפען ארבעטען גאר קלוג, ווייל פין די צווייטע זייט איז דא אסאך אינדיווידואלען פין דעם המון וואס הייבען זיך אן צי חאפען וואס עס גייט פאר, אין מיט די כוח פין די אינטערנעט פארשפרייטען זיי זייערע מיינונגען, און אנדערע מענטשען לייענען עס, אין ס'שוין דא היינט אסאך פין די בהמות וואס ווייסען אביסעל וואס טוט זיך חאטשיג די אמת איז אסאך ערגער ווי וואס זיי קענען זיך חלום'ען,

דא האט די גאנצע זאל אויסגעשאסען אין א הילכיגען פינסטערן געלעכטער, איך: נו,

בלומבערג: איך האב שוין נישט קיין כוח, אפשער קען מען ווייטער גיין מארגען,

איך: פיין, חנניה, טראג עים צירוק אין זיין צעל, אין געב אים צי עסען, מארגען איז נאך א טאג,